

κεχρί

κεχρί, το, ουσ. [<μσν. κεχρί <κεγχρίον, υποκορ. του αρχ. κέγχρος], το κεχρί·

- έχει το μυαλό του όλο στο κεχρί ή έχει το μυαλό του συνέχεια στο κεχρί, βλ. λ. [μυαλό](#)·

- έχει το νου του όλο στο κεχρί ή έχει το νου του συνέχεια στο κεχρί, βλ. λ. [νους](#)·

- πέφτω με τα μούτρα στο κεχρί, βλ. λ. [μούτρο](#)·

- ρίχνομαι με τα μούτρα στο κεχρί, βλ. λ. [μούτρο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας